

finalitat primordial de protegir els dipositants i, molt especialment, els estalviadors modestos que no sempre poden discernir amb facilitat la situació de les institucions en què dipositen els seus fons, de forma anàloga a la seguida en altres països que, durant els últims anys, han creat o reforçat diversos sistemes d'assegurança de dipòsits en entitats financeres.

En el temps transcorregut des de la seva creació, el Fons de Garantia de Dipòsits ha estat un instrument valuós per afrontar els problemes sorgits en el nostre sistema financer, però precisament l'experiència del seu funcionament ha posat de manifest la conveniència d'ampliar-ne les possibilitats d'actuació, de manera que l'objecte del Fons no sigui simplement garantir els dipòsits en cas de suspensió de pagaments o fallida d'una entitat, sinó que pugui contribuir de manera important a reforçar la solvència i el funcionament dels bancs, per a la qual cosa és necessari dotar-lo de personalitat jurídica i capacitat plena.

D'altra banda, resulta necessari modificar les disposicions de la Llei de societats anònimes relatives al quòrum de constitució i terminis de convocatòria de la Junta General, amb la finalitat de possibilitar-ne la constitució legal, exclusivament, quan a requeriment del Banc d'Espanya resulti absolutament imprescindible restablir l'equilibri patrimonial i financer de les entitats bancàries.

En virtut d'això, i a l'empara del que disposa l'article vuitanta-sis de la Constitució,

DISPOSO:

Article primer.—U. El Fons de Garantia de Dipòsits en Establiments Bancaris, creat pel Reial decret tres mil quaranta-vuit/mil nou-cents setanta-set, d'onze de novembre, té personalitat jurídica pública, amb capacitat plena per dur a terme els seus fins, en règim de dret privat i sense subjecció a les normes reguladores de les entitats estatals autònomes i de les societats estatals.

Dos. Té com a objecte garantir els dipòsits en establiments bancaris en la forma i la quantia que el Govern estableixi, així com realitzar les actuacions que estimi necessàries per reforçar la solvència i el funcionament dels bancs, en defensa dels interessos dels dipositants i del mateix Fons.

Tres. El patrimoni del Fons es nodreix de les aportacions anuals dels bancs que hi estan integrats, equivalents com a màxim a l'u per mil dels seus dipòsits, i d'una aportació anual del Banc d'Espanya igual al conjunt de les aportacions dels bancs.

Article segon.—El règim fiscal del Fons és el següent:

a) Respecte de l'impost sobre societats s'hi han d'aplicar les normes de l'article cinquè, u, de la Llei seixanta-u/mil nou-cents setanta-vuit, de vint-i-set de desembre, que es preveuen per al Banc d'Espanya.

b) Gaudeix d'exempció pels impostos indirectes que es puguin meritjar per raó de la seva constitució, del seu funcionament i dels actes o operacions que realitzi en el compliment dels seus fins. L'exempció s'estén igualment a les operacions gravades per tributs indirectes l'import dels quals s'hagi de repercutir al Fons en virtut de les disposicions que els regulin.

Article tercer.—Els acords de modificació del capital social d'una entitat bancària, quan s'hagin d'adoptar per restablir-ne l'equilibri patrimonial i financer per comminació del Banc d'Espanya, els pot adoptar la Junta General amb la concurrència, en primera convocatòria, d'accionistes presents o representats que posseïxin almenys el cinquanta per cent del capital desemborsat, i, en segona convocatòria, és suficient la concurrència del vint-i-cinc per cent del capital esmentat, i en ambdós casos, sigui quin sigui el nombre de socis assistents. En aquests supòsits és suficient que entre l'anunci de la con-

vocatòria de la Junta General i la data fixada perquè tingui lloc transcorri un termini de set dies.

Article quart.—El Govern, a proposta conjunta o separada dels ministeris de Justícia, d'Hisenda i d'Economia, en l'àmbit de les seves respectives competències, ha de dictar les mesures necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret llei, que entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, vint-i-vuit de març de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

7568 LLEI 11/1980, de 22 de març, sobre integració de «Minas de Figaredo, SA», al sector públic. («BOE» 88, d'11-4-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

S'autoritza l'Institut Nacional d'Indústria perquè adquireixi les accions representatives del total capital social de «Minas de Figaredo, SA», al preu d'una pesseta per acció.

Article segon.

En els pressupostos generals de l'Estat per a mil nou-cents vuitanta-u s'ha d'incloure una partida per cobrir les possibles pèrdues que experimenti en l'exercici de mil nou-cents vuitanta «Minas de Figaredo, SA», amb un límit màxim equivalent a dos mil cinc-cents pessetes per tona produïda.

Article tercer.

El Govern ha d'adoptar les disposicions necessàries per a l'execució i el desplegament d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-dos de març de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

8648 LLEI ORGÀNICA 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat. («BOE» 100, de 25-4-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

TÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article primer.

U. El Consell d'Estat és l'òrgan consultiu suprem del Govern.

Dos. Exerceix la funció consultiva amb autonomia orgànica i funcional per garantir la seva objectivitat i independència d'acord amb la Constitució i les lleis.

Tres. Té la seu al Palau dels Consells de Madrid i gaudix dels honors que segons la tradició li corresponen.

Article segon.

U. En l'exercici de la funció consultiva, el Consell d'Estat vetlla per l'observança de la Constitució i de la resta de l'ordenament jurídic. Valora els aspectes d'oportunitat i de conveniència quan ho exigeix l'índole de l'assumpte o ho sol·liciti expressament l'autoritat consultant, així com la màxima eficàcia de l'Administració en el compliment dels seus fins.

Dos. La consulta al Consell és preceptiva quan així s'estableixi en aquesta o en altres lleis, i facultativa en els altres casos.

Tres. Els dictàmens del Consell no són vinculants, llevat que la llei disposi el contrari.

Quatre. Els assumptes en què hagi dictaminat el Ple del Consell d'Estat no es poden remetre per a informe de cap altre cos i òrgan de l'Administració de l'Estat.

En els que hagi dictaminat la Comissió Permanent només pot emetre informe el Ple del Consell d'Estat.

Cinc. Correspon en tot cas al Consell de Ministres resoldre en els assumptes en què, sent preceptiva la consulta al Consell d'Estat, el ministre consultant dissenteixi del parer del Consell.

Sis. Les disposicions i resolucions sobre assumptes que tenen l'informe del Consell han d'expressar si s'acorden de conformitat amb el dictamen del Consell d'Estat o si se n'aparten. En el primer cas, s'usa la fórmula «d'acord amb el Consell d'Estat», en el segon, la d'«escollat el Consell d'Estat».

TÍTOL SEGON

Composició

SECCIÓ PRIMERA

Òrgans

Article tercer.

U. El Consell d'Estat actua en Ple o en Comissió Permanent.

Dos. També pot actuar en seccions d'acord amb el que disposi el seu Reglament orgànic.

Article quart.

U. Integren el Ple del Consell d'Estat:

- El president.
- Els consellers permanents.
- Els consellers nats.
- Els consellers electius.
- El secretari general.

Dos. El president i els altres membres del Govern poden assistir a les sessions del Ple del Consell i informar-hi quan ho considerin convenient.

Article cinquè.

Componen la Comissió Permanent el president, els consellers permanents i el secretari general.

Article sisè.

U. El president del Consell d'Estat és nomenat lliurement per real decret acordat en el Consell de Ministres i

ratificat pel seu president entre juristes de prestigi reconegut i experiència en assumptes d'Estat.

Dos. En les vacants, absències i malalties del president el substitueix el conseller permanent al qual correspongui segons l'ordre de les seccions.

Article setè.

Els consellers permanents, en el mateix nombre que les seccions del Consell, són nomenats, sense límit de temps, per real decret entre persones que estiguin o hagin estat en alguna de les categories següents:

Primer.—Ministre.

Segon.—President o membre dels consells executius de les comunitats autònomes.

Tercer.—Conseller d'Estat.

Quart.—Lletrat major del Consell d'Estat.

Cinquè.—Acadèmic de número de les reials acadèmies integrades a l'Institut d'Espanya.

Sisè.—Professor numerari de disciplines jurídiques, econòmiques o socials en una facultat universitària amb quinze anys d'exercici.

Setè.—Oficial general dels cossos jurídics de les forces armades.

Vuitè.—Funcionaris de l'Estat amb almenys quinze anys de servei en cossos o escales per a l'ingrés als quals s'exigeixi un títol universitari.

Article vuitè.

Són consellers nats d'Estat:

a) El director de la Reial Acadèmia Espanyola i els presidents de les reials acadèmies de Ciències Morals i Polítiques i de Jurisprudència i Legislació.

b) El president del Consell a què es refereix l'article cent trenta-u punt dos de la Constitució espanyola.

c) El fiscal general de l'Estat.

d) El president de la Junta de Caps d'Estat Major.

e) El president del Consell General de l'Advocacia.

f) El president de la Comissió General de Codificació.

g) El director general del Contenciós de l'Estat.

h) El director del Centre d'Estudis Constitucionals.

Article novè.

Els consellers electius d'Estat, en nombre de deu, són nomenats per real decret, per un període de quatre anys, entre els que hagin ocupat qualsevol dels càrrecs següents:

a) Diputat o senador de les Corts Generals.

b) Magistrat del Tribunal Constitucional.

c) Defensor del poble.

d) President o vocal del Consell General del Poder Judicial.

e) Ministre o secretari d'Estat.

f) President del Tribunal de Comptes.

g) President de la Junta de Caps d'Estat Major.

h) President o membre del Consell Executiu de comunitat autònoma.

i) Ambaixador procedent de la carrera diplomàtica.

j) Alcalde de capital de província, president de diputació provincial, de mancomunitat interinsular, d'ajuntament insular o de consell insular.

k) Rector d'universitat.

Article deu.

U. El secretari general és nomenat per real decret entre els lletrats majors, a proposta de la Comissió Permanent aprovada pel Ple.

Dos. Assisteix amb veu, però sense vot, a les sessions del Ple i de la Comissió Permanent.

Article onze.

U. Els consellers permanents són inamovibles en els seus càrrecs.

Dos. Els consellers nats conserven la seva condició mentre ocupin el càrrec que n'ha determinat el nomenament.

Tres. Els consellers permanents i els electius durant el període de mandat només poden cessar en la seva condició per renúncia o per causa de delictes, incapacitat permanent o incompliment de la seva funció, apreciada en reial decret acordat al Consell de Ministres, amb l'audiència prèvia de l'interessat i l'informe favorable del Ple del Consell d'Estat.

Quatre. El Govern, amb el dictamen favorable previ de la Comissió Permanent, pot designar individualment els consellers d'Estat per dur a terme tasques especials i participar en comissions d'estudi per a qüestions de rellevància singular o d'interès públic.

Article dotze.

U. Els càrrecs de president i conseller permanent són incompatibles amb qualsevol ocupació a l'Administració activa, llevat dels de caràcter docent; amb l'exercici de l'advocacia i amb l'exercici de càrrecs de qualsevol ordre en empreses concessionàries, contractistes, arrendatàries o administradores de monopolis, obres o serveis públics, sigui quin sigui el seu àmbit territorial.

Dos. Els càrrecs de president i conseller permanent són així mateix incompatibles amb els mandats de diputat, senador o membre d'una assemblea de comunitat autònoma.

Article tretze.

U. Les seccions del Consell han de ser vuit com a mínim. Aquest nombre es pot ampliar reglamentàriament a proposta de la Comissió Permanent del mateix Consell d'Estat, quan el volum de les consultes ho exigeixi.

Dos. Cada secció del Consell d'Estat es compon d'un conseller permanent que la presideix, d'un lletrat major i dels lletrats necessaris segons la importància dels assumptes o el nombre de les consultes.

Tres. L'adscripció de cada conseller permanent a la seva secció es fa en el reial decret de nomenament.

Quatre. El president, un cop escoltada la Comissió Permanent, pot constituir ponències especials en els supòsits i la forma que determini el Reglament i quan, segons el seu parer, així ho requereixi l'indole de les consultes.

Article catorze.

U. Els lletrats del Consell d'Estat exerceixen les funcions d'estudi, preparació i redacció dels projectes de dictamen sobre els assumptes sotmesos a la consulta del Consell, així com les que, sent adequades al seu caràcter, es determinen reglamentàriament.

Dos. El president del Consell d'Estat, a petició del Govern, pot designar individualment un lletrat del Consell d'Estat per dur a terme tasques especials i participar en comissions d'estudi sobre qüestions de rellevància singular o d'interès públic, sempre que resultin adequades a la seva formació.

Article quinze.

U. Les places vacants al cos de lletrats del Consell d'Estat es proveeixen mitjançant oposició entre llicenciats universitaris. L'ascens a lletrat major es duu a terme entre els lletrats per rigorós ordre d'antiguitat al cos.

Dos. Els lletrats del Consell d'Estat tenen les incompatibilitats establertes amb caràcter general per als funcionaris de l'Administració civil de l'Estat, excepte pel que fa a les funcions de caràcter docent, que són compatibles quan no perjudiquin el bon servei del Consell, i sempre amb l'autorització prèvia del president del Consell d'Estat.

SECCIÓ SEGONA

Funcionament

Article setze.

U. Les deliberacions i els acords del Ple del Consell i de la Comissió Permanent requereixen la presència del president o de qui actuï en nom seu, la de la meitat, almenys, dels consellers que el formin i la del secretari general o qui el substitueixi.

Dos. El president i els consellers d'Estat tenen l'obligació d'inhibir-se del coneixement dels assumptes en el despatx dels quals hagin intervingut, o que interessin empreses en la direcció, l'assessorament o l'administració de les quals hagin participat ells mateixos o persones de la seva família dins el segon grau civil per consanguinitat o afinitat.

Tres. Els acords s'adopten per majoria absoluta de vots dels assistents. En cas d'empat decideix el vot de qualitat de qui presideixi.

Quatre. Els membres que discrepin del dictamen o acord majoritari poden formular vot particular per escrit, dins el termini que es determini reglamentàriament.

Article disset.

U. La Comissió Permanent ha de desenvolupar la ponència de tots els assumptes en què hagi d'entendre el Ple del Consell.

Dos. Correspon a les seccions preparar el despatx dels assumptes en què hagin d'entendre el Ple i la Comissió Permanent.

Tres. La distribució d'assumptes entre les seccions, segons els ministeris de què aquells procedeixen o la seva naturalesa, s'ha de fixar per resolució del president del Consell d'Estat a proposta de la Comissió Permanent.

Article divuit.

U. Poden ser escoltats davant el Consell els directament interessats en els assumptes sotmesos a consulta. El president ha d'acordar l'audiència, a petició d'aquells o d'ofici. L'audiència s'ha de concedir, en tot cas, quan en la consulta hi estigui directament interessada una comunitat autònoma, i així ho manifesti.

Dos. Per conducte de l'òrgan consultant, o directament, poden ser invitats a informar davant el Consell, per escrit o de paraula, els organismes o les persones que tinguin una competència tècnica notòria en les qüestions relacionades amb els assumptes sotmesos a consulta.

Tres. El Consell, en tot cas, per conducte del seu president i a proposta del Ple, la Comissió Permanent o la secció respectiva, pot sol·licitar de l'òrgan consultant que es completi l'expedient amb els antecedents, informes i proves que estimi necessaris, fins i tot amb el parer dels organismes o les persones que tinguin una competència notòria en les qüestions relacionades amb els assumptes sotmesos a dictamen.

Article dinou.

U. Quan en l'ordre de remissió dels expedients es faci constar la urgència del dictamen, el termini màxim per despatxar-lo és de quinze dies, llevat que el Govern o el seu president en fixin un altre d'inferior.

Dos. Si el termini fixat és inferior a deu dies, la consulta l'ha de despatxar la Comissió Permanent, encara que sigui competència del Ple, sens perjudici que el Govern pugui requerir ulteriorment el dictamen del Ple.

TÍTOL TERCER

Competència

Article vint.

U. El Consell d'Estat ha d'emetre dictamen en els assumptes que li sotmetin a consulta el Govern o els seus

membres, o les comunitats autònomes a través dels seus presidents.

Dos. Així mateix, en Ple o en Comissió Permanent, pot elevar al Govern les propostes que consideri oportunes sobre qualsevol assumpte que li suggereixin la pràctica i l'experiència de les seves funcions.

Tres. El Ple del Consell d'Estat ha d'elevat anualment al Govern una memòria en què, per tal d'exposar l'activitat del Consell en el període anterior, ha de recollir les observacions sobre el funcionament dels serveis públics que resulti dels assumptes consultats i els suggeriments de disposicions generals i mesures a adoptar per al millor funcionament de l'Administració.

Article vint-i-u.

El Ple del Consell d'Estat s'ha de consultar en els assumptes següents:

U. Projectes de decrets legislatius.

Dos. Avantprojectes de lleis que s'hagin de dictar en execució, compliment o desenvolupament de tractats, convenis o acords internacionals.

Tres. Dubtes i discrepàncies que sorgeixin en la interpretació o el compliment de tractats, convenis o acords internacionals en què Espanya sigui part.

Quatre. Problemes jurídics que suscitin la interpretació o el compliment dels actes i les resolucions emanats d'organitzacions internacionals o supranacionals.

Cinc. Reclamacions que es formalitzin com a conseqüència de l'exercici de la protecció diplomàtica i les qüestions d'Estat que revesteixin el caràcter de controvèrsia jurídica internacional.

Sis. Avantprojectes de llei o projectes de disposicions administratives, sigui quin sigui el seu rang i objecte, que afectin l'organització, competència o funcionament del Consell d'Estat.

Set. Transaccions judicials i extrajudicials sobre els drets de la Hisenda pública i sotmetiment o arbitratge de les conteses que se suscitin respecte d'aquests.

Vuit. Separació de consellers permanents.

Nou. Assumptes d'Estat als quals el Govern reconegui una transcendència o repercussió especial.

Deu. Tot assumpte en què, per precepte exprés d'una llei, s'hagi de consultar el Ple del Consell d'Estat.

Article vint-i-dos.

La Comissió Permanent del Consell d'Estat s'ha de consultar en els assumptes següents:

U. En tots els tractats o convenis internacionals sobre la necessitat d'autorització de les Corts Generals amb caràcter previ a la prestació del consentiment de l'Estat.

Dos. Disposicions reglamentàries que es dictin en execució, compliment i desenvolupament de tractats, convenis o acords internacionals.

Tres. Reglaments o disposicions de caràcter general que dictin en execució de les lleis, així com les seves modificacions.

Quatre. Avantprojectes de llei orgànica de transferències o delegació de competències estatals a les comunitats autònomes.

Cinc. Control de l'exercici de funcions delegades per l'Estat a les comunitats autònomes.

Sis. Impugnació de les disposicions i resolucions adoptades pels òrgans de les comunitats autònomes davant el Tribunal Constitucional, amb caràcter previ o posterior a la interposició del recurs. En aquest últim cas el Govern ha d'acordar, en la mateixa sessió, interposar el recurs i formular la consulta.

Set. Conflictes d'atribucions entre els diferents departaments ministerials i qüestions de competència.

Vuit. Recursos administratius de súplica o d'alçada que hagin de conèixer en virtut de disposició expressa

d'una llei el Consell de Ministres, les comissions delegades del Govern o la Presidència del Govern.

Nou. Recursos administratius de revisió.

Deu. Revisió d'ofici dels actes administratius en els casos previstos per les lleis.

Onze. Nul·litat, interpretació i resolució dels contractes administratius quan es formuli oposició per part del contractista i, en tot cas, en els supòsits previstos en la legislació de contractes de l'Estat.

Dotze. Nul·litat, interpretació, modificació i extinció de concessions administratives, sigui quin sigui el seu objecte, quan es formuli oposició per part del concessionari i, en tot cas, quan així ho disposin les normes aplicables.

Tretze. Reclamacions que, en concepte d'indemnització de danys i perjudicis, es formulin davant l'Administració de l'Estat.

Catorze. Concessió de crèdits extraordinaris o suplementos de crèdit.

Quinze. Concessió i rehabilitació d'honors i privilegis quan així s'estableixi per disposició legal.

Setze. Assumptes relatius a l'organització, competència i funcionament del Consell d'Estat.

Disset. Concessió de monopolis i serveis públics monopolitzats.

Divuit. Tot assumpte en què per precepte exprés d'una llei s'hagi de consultar el Consell d'Estat en Comissió Permanent.

Dinou. Tot assumpte en què per precepte d'una llei s'hagi de consultar el Consell d'Estat i no es digui expressament que ha de ser al Ple del Consell.

Article vint-i-tres.

Les comunitats autònomes poden sol·licitar, per conducte dels seus presidents, un dictamen del Consell d'Estat, bé en Ple o en Comissió Permanent, en els assumptes en què, per la competència o experiència especial d'aquest, ho estimin convenient.

El dictamen és preceptiu per a les comunitats en els mateixos casos que preveu aquesta llei per a l'Estat, quan hagin assumit les competències corresponents.

Article vint-i-quatre.

U. El Consell d'Estat, sigui en Ple o en Comissió Permanent, pot ser escoltat en qualsevol assumpte en què, sense ser obligatòria la consulta, el president del Govern o qualsevol ministre ho estimi convenient.

Dos. El Ple del Consell d'Estat ha de dictaminar en els assumptes en què, encara que estiguin atribuïts a la competència de la Comissió Permanent, així ho sol·liciti el president del Govern o ho acordi el president del Consell.

Article vint-i-cinc.

U. El president del Consell d'Estat fixa l'ordre del dia del Ple i de la Comissió Permanent, en presideix les sessions i assumeix la direcció de totes les dependències del Consell i la seva representació.

Dos. Al president del Consell d'Estat, de conformitat amb la Comissió Permanent, li correspon desenvolupar l'estructura pressupostària del Consell de conformitat amb les seves característiques, d'acord amb la que s'estableixi per al sector públic.

Tres. Correspon al president del Consell d'Estat aprovar les despeses dels serveis al seu càrrec, autoritzar-ne el compromís i la liquidació i sol·licitar al ministre d'Hisenda l'ordenació dels pagaments corresponents.

Article vint-i-sis.

El Consell d'Estat elabora el seu pressupost, que ha de figurar com una secció dins els pressupostos generals de l'Estat.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, queden derogats els preceptes de la Llei orgànica de 25 de novembre de 1944 o de qualsevol altra norma legal o reglamentària que s'oposin a aquesta Llei orgànica.

Segona.—Les altres disposicions de la Llei orgànica de 25 de novembre de 1944, en el que no s'oposin a aquesta Llei, s'han de recollir en el Reglament orgànic.

Tercera.—El Govern, a proposta del Consell d'Estat, ha d'aprovar el Reglament orgànic d'execució i desplegament d'aquesta Llei, i s'ha d'inspirar quant a la seva organització i funcionament en els principis que es dedueixen de les seves disposicions generals.

Quarta.—A l'entrada en vigor del Reglament orgànic, queda totalment derogada la Llei orgànica del Consell d'Estat de 25 de novembre de 1944.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-dos d'abril de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

8650 LLEI 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear. («BOE» 100, de 25-4-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

U. Es crea el Consell de Seguretat Nuclear com a ens de dret públic, independent de l'Administració central de l'Estat, amb personalitat jurídica i patrimoni propi o independent dels de l'Estat, i com a únic organisme competent en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica. Es regeix per un estatut propi elaborat pel Consell i aprovat pel Govern, el text del qual ha de traslladar a les comissions d'Indústria i Comerç de les dues cambres abans de la seva publicació.

Dos. No li és aplicable la Llei de règim jurídic d'entitats estatals autònomes de vint-i-sis de desembre de mil nou-cents cinquanta-vuit.

Tres. El Consell ha d'elaborar l'avantprojecte del seu pressupost anual d'acord amb el que preveu la Llei general pressupostària i l'ha d'eleva al Govern per a la seva integració en els pressupostos generals de l'Estat.

Article segon.

Les funcions del Consell de Seguretat Nuclear són les següents:

a) Proposar al Govern les reglamentacions necessàries en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica, així com les revisions que consideri convenientes. Dins d'aquesta reglamentació s'han d'establir els criteris objectius per a la selecció d'emplaçament de les instal·lacions nuclears i de les radioactives de primera categoria, amb la proposta prèvia de les comunitats autònomes, ens preautonòmics o, si hi manquen, les províncies, en la forma i el termini que reglamentàriament es determinin.

b) Emetre informes al Ministeri d'Indústria i Energia previs a les resolucions que aquest adopti sobre les matèries següents:

U. Concessió d'autoritzacions prèvies o d'emplaçament d'instal·lacions nuclears i radioactives que ho necessitin.

Dos. Concessió d'autoritzacions de construcció, posada en marxa, explotació i clausura d'instal·lacions nuclears i radioactives, d'autoritzacions de transport de substàncies nuclears o matèries radioactives, així com de fabricació i homologació de components de les instal·lacions nuclears i radioactives que el mateix Consell consideri que afecten la seguretat nuclear.

Els informes són preceptius en tot cas i, a més, vinculants quan tinguin caràcter negatiu o denegatori d'una concessió i així mateix quant a les condicions que estableixin, en cas que siguin positius.

c) Realitzar tota classe d'inspeccions en les instal·lacions nuclears o radioactives, en el transport i en les fàbriques de components durant les diferents fases de projecte, construcció i posada en marxa, amb l'objecte de garantir el compliment de la legislació vigent i dels condicionaments imposats en les autoritzacions corresponents, amb facultat per a la paralització de les obres en cas d'aparició d'anomalies que afectin la seguretat i fins que aquestes no siguin corregides; es pot proposar l'anul·lació de l'autorització si les anomalies no són susceptibles de ser corregides.

d) Portar a terme la inspecció i el control de les instal·lacions nuclears i radioactives durant el seu funcionament, amb l'objectiu d'assegurar el compliment de totes les normes i condicionaments establerts, tant de tipus general com els particulars de cada instal·lació, amb autoritat per suspendre el seu funcionament per raons de seguretat. Així mateix ha de proposar la imposició de les sancions legalment establertes sobre energia nuclear inclosa l'anul·lació de llicències, permisos o autoritzacions.

e) Col·laborar amb les autoritats competents en l'elaboració dels criteris als quals s'han d'ajustar els plans d'emergència i protecció física de les instal·lacions nuclears i radioactives, i dels transports de substàncies nuclears i matèries radioactives, i una vegada redactats els plans, participar en la seva aprovació, abans de la posada en marxa de les instal·lacions corresponents.

f) Controlar i vigilar els nivells de radiació a l'interior i exterior de les instal·lacions nuclears i radioactives i la seva possible incidència particular o acumulativa en les zones en què s'enclaven, així com en els transports; controlar les dosis rebudes pel personal d'operació i avaluar l'impacte ecològic de les instal·lacions esmentades.

g) Concedir i renovar, mitjançant la realització de les proves que el mateix Consell estableixi, les llicències necessàries per al personal d'operació de les instal·lacions nuclears i radioactives, supervisors, operadors i caps de servei de protecció radiològica.

h) Assessorar, quan sigui requerit per a això, els tribunals i els òrgans de les administracions públiques en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica.

i) Mantenir, en matèria de la seva competència, relacions oficials amb organismes similars estrangers.

j) Informar l'opinió pública sobre matèries de la seva competència amb l'extensió i periodicitat que el Consell determini, sens perjudici de la publicitat de les seves actuacions administratives en els termes legalment establerts.

k) Conèixer del Govern i assessorar-lo respecte dels compromisos amb altres països o organismes internacionals en matèria de seguretat nuclear i protecció radiològica, els quals s'han de tenir en compte en l'exercici de les funcions que aquesta Llei confereix al Consell.